

STÁTNÍ ENERGETICKÁ INSPEKCE

ústřední inspektorát, Gorazdova 24, 120 00 Praha 2

Č. j.: SEI-3766/2024/90.221

Č. spisu: 7100900821

ROZHODNUTÍ č. 902007524 o odvolání

Ústřední inspektorát Státní energetické inspekce (dále SEI), jako správní úřad příslušný podle § 3 odst. 4 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 406/2000 Sb.) a zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 526/1990 Sb.) obdržel odvolání společnosti S [redacted] se sídlem [redacted] (dále jen obviněná), v řízení zastoupená [redacted] IČO: [redacted] se sídlem [redacted] (zástupce obviněné) proti rozhodnutí č. 872039123 ze dne 25. 9. 2023 pod č. j. SEI- 21657/2023/87.102 (dále jen napadené rozhodnutí), vydanému územním inspektorátem SEI pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj (dále jen správní orgán 1. stupně) v řízení o přestupku podle § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále zákon č. 250/2016 Sb.). Tímto rozhodnutím byla výrokem I. obviněná uznána vinnou ze spáchání 2 přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., výrokem II. jí byla podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. uložena pokuta ve výši 1.600.000 Kč a dále jí byla výrokem III. v souladu s § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 500/2004 Sb.), a podle § 6 odst. 1 vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb. uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí, veškeré dokumentace i odvolání s vykázaným podáním dne 10. 10. 2023, ústřední inspektorát SEI vydává podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 90 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., toto

r o z h o d n u t í,

kterým rozhodnutí č. 872039123 s č. j. SEI- 21657/2023/87.102 ze dne 25. 9. 2023 podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. **m ě n í** tak, že:

I. Původní text výroku **I. n a h r a z u j e** textem:

„Společnost S [redacted] právnická osoba, se sídlem [redacted] **se uznává vinnou** ze spáchání dvou přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., kterých se dopustila tím, že nedodržela věcné

podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., pro uplatnění úředně stanovené ceny upravené:

- a) v části B) v bodu (1.2.) a (1.10.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2018 ze dne 25. září 2018, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, ve znění účinném pro rok 2019 (dále jen CR č. 3/2018), když jako výrobce elektřiny prodávající elektrickou energii a držitel licence č. [REDACTED] na výrobu elektřiny ve své výrobně evidenční číslo: 1, D: [REDACTED] I., ID výroby: [REDACTED] (dále „FVE D: [REDACTED] I.“) za období roku 2019, tedy ve dnech 13. 2. 2019 za měsíc leden 2019, 13. 3. 2019 za měsíc únor 2019, 15. 4. 2019 za měsíc březen 2019, 14. 5. 2019 za měsíc duben 2019, 12. 6. 2019 za měsíc květen 2019, 12. 7. 2019 za měsíc červen 2019, 13. 8. 2019 za měsíc červenec 2019, 12. 9. 2019 za měsíc srpen 2019, 14. 10. 2019 za měsíc září 2019, 12. 11. 2019 za měsíc říjen 2019, 12. 12. 2019 za měsíc listopad 2019 a 14. 1. 2020 za měsíc prosinec 2019, neoprávněně vykázala a uplatnila podporu na množství 62,435 MWh elektřiny, ve formě zelených bonusů ve výši 13.500 Kč/MWh stanovenou pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem od 30 kW a uvedený do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010, ačkoliv část předmětné výroby, v rozsahu instalovaného výkonu 0,0549 MW, nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu (1.9.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ze dne 3. listopadu 2009, kterým se stanovuje podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů (dále „CR ERÚ 4/2009“), neboť na tuto část výroby elektřiny nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část výroby elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů, čímž získala za rok 2019 nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 843 291 Kč (bez DPH),
- b) v části B) v bodu (1.2.) a (1.10.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2019 ze dne 26. září 2019, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, ve znění účinném pro rok 2020 (dále jen CR č. 3/2019), když jako výrobce elektřiny prodávající elektrickou energii a držitel licence č. [REDACTED] na výrobu elektřiny ve své výrobně elektřiny FVE D: [REDACTED] I., za období roku 2020, tedy ve dnech 12. 2. 2020 za měsíc leden 2020, 12. 3. 2020 za měsíc únor 2020, 14. 4. 2020 za měsíc březen 2020, 12. 5. 2020 za měsíc duben 2020, 12. 6. 2020 za měsíc květen 2020, 14. 7. 2020 za měsíc červen 2020, 13. 8. 2020 za měsíc červenec 2020, 14. 9. 2020 za měsíc srpen 2020, 14. 10. 2020 za měsíc září 2020, 13. 11. 2020 za měsíc říjen 2020, 14. 12. 2020 za měsíc listopad 2020 a 13. 1. 2021 za měsíc prosinec 2020, neoprávněně vykázala a uplatnila podporu na množství 59,840 MWh elektřiny, ve formě zelených bonusů ve výši 13.750 Kč/MWh stanovenou pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem od 30 kW a uvedený do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010, ačkoliv část předmětné výroby, v rozsahu instalovaného výkonu 0,0549 MW, nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu (1.9.) CR ERÚ 4/2009, neboť na tuto část výroby elektřiny nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část výroby elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů, čímž získala za rok 2020 nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 828 905 Kč (bez DPH).“

II. Původní text výroku II. nahrazuje textem:

„Za přestupky se obviněné podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., ukládá v souladu se zásadou absorpce podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., úhrná pokuta ve výši ve výši 1.000.000 Kč (slovy jeden milion korun českých).“

III. V ostatním se napadené rozhodnutí podle § 90 odst. 5 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb. p o t v r z u j e.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-34826011/0710, variabilní symbol [REDAKCE]. Při bezhotovostní platbě konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě konstantní symbol 1149.

Lhůta k zaplacení nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-3754-34826011/0710, variabilní symbol [REDAKCE]. Při bezhotovostní platbě konstantní symbol 1148, při hotovostní platbě konstantní symbol 1149.

ODŮVODNĚNÍ

Dne 21. 10. 2021 byl vyhotoven protokol o výsledku kontroly č. 7100900821 (dále Protokol), zahájené dne 15. 4. 2021 podle § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 255/2012 Sb.“), se společností S [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE]. Předmětem kontroly bylo dodržování věcných podmínek stanovených cenovým rozhodnutím pro kalendářní rok 2019 a 2020 vydaných Energetickým regulačním úřadem (dále CR ERÚ) podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. Kontrola byla provedena na základě pověření SEI pod č. j. SEI-7928/2021/71.102 ze dne 13. 4. 2021 vydaného podle § 4 zákona č. 255/2012 Sb. Správní orgán 1. stupně se v předmětném řízení zaměřil na dodržování věcných podmínek stanovených CR ERÚ pro příslušné kalendářní roky podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., v souvislosti s čerpáním podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů energie.

Z kontrolních zjištění vyplynuly následující skutečnosti:

Při kontrole bylo zjištěno a prokázáno, že obviněná je držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] na základě rozhodnutí o udělení licence vydané ERÚ pod č. j. 06776-19/2018-ERU ze dne 16. 7. 2018 s nabytím právní moci dne 24. 7. 2018. Na základě uvedeného rozhodnutí je obviněná oprávněna provozovat výrobu elektřiny Evidenční číslo: 1, I, [REDAKCE] I., ID výroby: [REDAKCE] označení výrobního zdroje [REDAKCE] okres [REDAKCE] typ zdroje solární, celkový instalovaný výkon provozovny – elektrický, sluneční - 0,99000 MW, katastrální území: [REDAKCE] obec: [REDAKCE] Zvolená forma podpory výroby elektřiny je zelený bonus. Obviněná se stala vlastníkem provozovny FVE D [REDAKCE] I. až v důsledku fúze, a to sloučením se zaniklou společností [REDAKCE] IČO: [REDAKCE]

Společnost [REDAKCE] byla držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] na základě rozhodnutí o udělení licence vydané ERÚ pod č. j. 14033-6/2010-ERU ze dne 30. 11. 2010 s nabytím právní moci dne 3. 12. 2010. Výchozí revize č. 274/2010 elektroinstalace fotovoltaické elektrárny (dle FVE) byla provedena 15. 11. 2010 pro společnost [REDAKCE]. Fotovoltaický systém je umístěn na kovové konstrukci stojící na zemi bez možnosti natáčení. Objekt se nachází v k.ú. [REDAKCE] kód katastru: [REDAKCE] vymezení – parcelní číslo: [REDAKCE]

Datum uvedení výroby do provozu bylo dne 20. 12. 2010, stejně jako datum prvního paralelního připojení. Měřidlo bylo instalováno dne 1. 5. 2011.

V rámci kontroly byla vyžádána na ERÚ kopie licenčního spisu ke kontrolované výrobě - spis správního řízení – licence, [REDAKCE] licence č. [REDAKCE] (dále licence [REDAKCE]) a spis správního řízení – licence, S [REDAKCE] licence č. [REDAKCE] (dále licence S [REDAKCE]). Z předložené dokumentace vyplývá, že pro provozovnu FVE D [REDAKCE] I. bylo po dokončení výstavby u ERÚ požádáno o udělení licence na zdroj o výkonu 0,9900 MW.

Dne 3. 9. 2021 byl proveden kontrolní úkon uvedené FVE fotoleteckými pracemi za využití bezpilotního letadla s číslem [REDAKCE] a to na základě povolení [REDAKCE] k provozování leteckých činností ze strany Úřadu pro civilní letectví pod č. j. 11909-20-701 ze dne 9. 10. 2020. Ze snímku zveřejněného na internetových stránkách www.mapy.cz z roku 2018 a provedeného vlastního snímkování SEI dne 3. 9. 2021 bylo zjištěno, že výroba je osazena 5 805 ks panelů, což při výkonu fotovoltaického (dále FV) panelu 180 W činí 1,0449 MW instalovaného výkonu výroby. Podle předložených dokladů má být FVE D [REDAKCE] I. osazena 5 500 ks panelů o celkovém výkonu 0,9900 MWp. Celkový instalovaný výkon výrobního zdroje FVE [REDAKCE] I. na DC straně zjištěný při kontrole je 1,0449 MWp. Celkový instalovaný výkon výrobního zdroje FVE D [REDAKCE] I. dle licence je 0,9900 MWp. Skutečně instalovaný výkon FVE [REDAKCE] I. převyšuje výkon uvedený v licenci č. [REDAKCE] o 0,0549 MW (1,0449 MW – 0,9900 MW). Dne 6. 9. 2021 byla právnímu zástupci obviněné pod č. j. SEI-20693/2021/71.102 odeslána „Žádost o doplnění údajů ke kontrole - licence č. [REDAKCE]“, ve které bylo požadováno stanovisko týkající se rozdílu instalovaného výkonu výroby uvedeného v licenci (0,9900 MW) a skutečně provozovaného výkonu výroby (1,0449 MW), a to do 15 dnů od doručení této žádosti. Žádost byla doručena 7. 9. 2021. K uvedené žádosti se právní zástupce obviněné vyjádřil dne 4. 10. 2021, a to dokumentem „Stanovisko Kontrolované osoby k Žádosti o doplnění údajů ke kontrole – licence č. [REDAKCE]“.

K tomu se obviněná prostřednictvím svého právního zástupce vyjádřila a konstatovala, že za dobu provozu výroby na základě licence č. [REDAKCE] nedošlo k žádné změně hodnoty celkového instalovaného výkonu výroby. Obviněná také konstatuje, že nedisponuje jiným dodatkem ke smlouvě o dílo, spis ERÚ k licenci původního provozovatele neobsahuje jiný dodatek ke smlouvě o dílo a existenci jiného dodatku není možné ověřit, když zhotovitel výroby zanikl. Obviněná má za to, že ostatní dokumenty pro ERÚ (vyjma výše zmíněné výkresové dokumentace, která byla podkladem v řízení o udělení licence na výrobu elektřiny ve výrobě), reflektovaly omylem údaj dle dodatku č. 1., i když byla výroba uvedena v roce 2010 do provozu s vyšším celkovým instalovaným výkonem než 990 kW a vyšším počtem fotovoltaických panelů než 5 500 ks, v tomto ohledu se tedy jedná o administrativní chybu při podání žádosti o udělení licence.

Správní orgán 1. stupně konstatoval, že stanovisko obviněné nepřineslo žádné nové poznatky týkající se instalovaného výkonu při řízení na ERÚ při udělování licence, jelikož z podkladů dodaných k udělení licence a založených ve spisech ERÚ vyplývá, že žadatel při udělení licence věděl, o jaký výkon v licenci žádá.

Podle dokladů ze systému CS OTE – měsíčních výkazů a dokladů o výplatě podpory na vyrobenou elektřinu za kontrolované období 01/2019 - 12/2019 a 01/2020 - 12/2020 činil objem vyrobené elektřiny, na níž byla uplatněna podpora zelený bonus – rok 2019: $(1188,309 * 0,9900) / 1,0449 = 1125,874$ MWh. Obviněná tedy v roce 2019 neoprávněně uplatnila nárok na

podporu za vyrobenou elektřinu ve výši 62,435 MWh. Rok 2020: $(1138,927 * 0,9900) / 1,0449 = 1079,087$ MWh. Obviněná tedy v roce 2020 neoprávněně uplatnila nárok na podporu za vyrobenou elektřinu ve výši 59,840 MWh. Rozdílem hodnot vyrobené elektřiny (fakturované) a vyrobené elektřiny stanovené úměrně k danému výkonu v licenci je stanoveno množství vyrobené elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (dále OZE), které nemohlo být vyrobeno ve výrobě v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti.

Na základě zjištěných skutečností správní orgán 1. stupně konstatoval, že obviněná při čerpání podpory elektřiny vyrobené z OZE, a to FVE D^{ENERGY} I., v roce 2019 a v roce 2020 nedodržela věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., uvedených v CR ERÚ č. 3/2018 pro období roku 2019 a CR ERÚ č. 3/2019 pro období roku 2020, když jako prodávající a držitel licence u výše uvedené FVE za období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020 neoprávněně uplatnila a vyúčtovala na množství elektřiny za rok 2019 ve výši 62,435 MWh zelený bonus ve výši 13.500 Kč/MWh a za rok 2020 ve výši 59,840 MWh zelený bonus ve výši 13.750 Kč/MWh příslušející výrobnám uvedeným do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010, ačkoliv část této výroby, v rozsahu 0,0549 MW, nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu č. (1.9.) CR ERÚ č. 4/2009, neboť na tuto část výroby elektřiny nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část výroby elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zeleného bonusu, čímž získala za rok 2019 nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 842.872,50 Kč (bez DPH) a za rok 2020 nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 822.800,00 Kč (bez DPH).

Tyto zjištěné skutečnosti jsou uvedeny v Protokolu a důkazní materiály jsou obsaženy ve spisovém materiálu kontrolního spisu č. 7100900821. Protokol byl obviněné prokazatelně doručen dne 25. 10. 2021. O možnosti podat písemné námítky k uvedenému Protokolu byla obviněná řádně poučena a ke zjištěním uvedeným v Protokolu podala písemné námítky „Námítky proti Protokolu“ dne 9. 11. 2021. Ve svých námítkách obviněná sděluje, že nesouhlasí s kontrolními zjištěními a závěry správního orgánu 1. stupně, které jsou obsaženy v Protokolu, pokud jde o konstatování neoprávněně čerpané podpory. Tyto námítky obviněná odůvodnila. Dle obviněné rozdíl mezi skutečným celkovým instalovaným výkonem výroby a celkovým instalovaným výkonem výroby dle licence ERÚ č. ^{ENERGY} trvá již od uvedení výroby do provozu a byl způsoben v roce 2010 administrativním pochybením v řízení před ERÚ o vydání rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny. Dle obviněné ERÚ udělil původnímu provozovateli výroby licenci na výrobu elektřiny ve výši 0,990 MW, tedy v rozporu se skutečným stavem výroby, ačkoliv měl k dispozici výkres provedení výroby, ze kterého vyplývá jiný počet fotovoltaických panelů na výrobě. Vina tak dle obviněné leží na ERÚ, jelikož se FVE od začátku nijak neměnila. Správní orgán 1. stupně dle obviněné nedostatečně zjistil skutkový stav, dle ní tak nemohlo dojít k neoprávněně čerpané podpoře.

Uvedené námítky k Protokolu byly vyřízeny dne 3. 12. 2021 dokumentem Vyřízení námítek kontrolované osoby, č. j. SEI-28267/2021/71.100 s vykázaným doručením dne 6. 12. 2021.

Protože skutečnosti zjištěné při kontrole nasvědčovaly spáchání přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990, zahájil správní orgán 1. stupně podle § 78 zákona č. 250/2016 Sb., s obviněnou řízení o přestupcích oznámením o zahájení řízení o přestupcích, č. j. SEI-16478/2022/87.102 ze dne 21. 7. 2022, s vykázaným doručením dne 27. 7. 2022, ve

kterém byla poučena o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu § 36 zákona č. 500/2004 Sb., a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání podle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb.

Dále bylo obviněné správním orgánem 1. stupně zasláno, v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., vyrozumění o shromážděných podkladech rozhodnutí pod č. j. SEI-19349/2022/87.102 ze dne 31. 8. 2022, kterým byla vyrozuměna o skutečnosti, že jsou již shromážděny veškeré podklady rozhodnutí a má právo se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení oznámení. Obviněné bylo oznámeno, že po uplynutí této lhůty bude vydáno rozhodnutí ve věci na základě podkladů obsažených ve spisu č. 7100900821. Toto vyrozumění o shromážděných podkladech rozhodnutí bylo doručeno právnímu zástupci obviněné dne 5. 9. 2022. Obviněná podala dne 8. 9. 2022 prostřednictvím advokátní kanceláře [redacted] žádost o prodloužení lhůty k vyjádření ke shromážděným podkladům rozhodnutí. Této žádosti bylo vyhověno a bylo vydáno usnesení pod č. j. SEI-20540/2022/87.102, ze dne 13. 9. 2022, které bylo prokazatelně doručeno 14. 9. 2022, kde bylo konstatováno, že se tímto usnesením v souladu s § 36 odst. 1 a § 39 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. přiměřeně prodlužuje lhůta k vyjádření ke shromážděným podkladům rozhodnutí, a to do 21. 9. 2022. Následně obviněná oznámila správnímu orgánu 1. stupně dne 14. 9. 2022 prostřednictvím advokátní kanceláře act [redacted] na základě plné moci ze dne 9. 9. 2022, převzetí právního zastoupení obviněné, kde právní zástupce požadoval nahlédnutí do správního spisu a prodloužení lhůty k seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim. Žádost o nahlédnutí do správního spisu byla umožněna právnímu zástupci obviněné, kdy byla pořízena elektronická kopie spisu č. 7100900821, která byla zpřístupněna prostřednictvím zabezpečené služby OneDrive na elektronickou adresu [redacted]. Zpřístupnění spisu v elektronické podobě bylo umožněno od 15. 9. 2022 do 22. 9. 2022. Žádost o prodloužení lhůty k seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim byla správním orgánem 1. stupně zamítnuta usnesením pod č. j. SEI-20746/2022/87.102, ze dne 15. 9. 2022, které bylo prokazatelně doručeno dne 15. 9. 2022.

Právní zástupce obviněné zaslal své vyjádření dne 21. 9. 2022, ten den bylo toto vyjádření správnímu orgánu 1. stupně dodáno do datové schránky, tj. doručeno. Vlivem administrativní chyby se však toto vyjádření dostalo správnímu orgánu 1. stupně ke zpracování až dne 27. 9. 2022, tedy den po vydání rozhodnutí č. 872030122 ze dne 26. 9. 2022, pod č. j. SEI- 21358/2022/87.102 (dále první napadené rozhodnutí).

Na základě výše uvedených skutečností správní orgán 1. stupně po přezkoumání listinných podkladů, založených ve spisu č. 7100900821 měl za prokázané, že obviněná svým jednáním naplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1991 Sb. Na tomto základě vydal dne 26. 9. 2022 první napadené rozhodnutí, ve kterém uznal obviněnou výrokem I. vinnou ze spáchání přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1991 Sb. Výrokem II. správní orgán 1. stupně uložil obviněné v souladu s § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. ve spojení s § 46 zákona č. 250/2016 Sb. pokutu ve výši 1.600.000 Kč. Výrokem III. byla obviněné uložena povinnost úhrady nákladů řízení, neboť je správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit povinnost k náhradě nákladů řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč.

První napadené rozhodnutí bylo doručeno dne 26. 9. 2022 a dne 11. 10. 2022 bylo podáno včasné odvolání, kdy obviněná napadla první napadené rozhodnutí v celém rozsahu. Z důvodu, že v tomto prvním napadeném rozhodnutí byla obviněná procesně zkrácena na svých právech na spravedlivý proces, přistoupil odvolací správní orgán svým rozhodnutím č. 902019522 ze dne 8. 11. 2022 ke zrušení tohoto prvního napadeného rozhodnutí a vrácení věci prvostupňovému orgánu, kdy odvolací správní orgán přikázal správnímu orgánu 1. stupně, aby obviněné dal prostor vyjádřit se ke shromážděným podkladům a zároveň přikázal tomuto orgánu, aby se k tomuto vyjádření ve všech jeho bodech sám vyjádřil a naplnil tak dikci zákona na spravedlivý proces.

V navazujícím řízení správní orgán 1. stupně oznámením o pokračování společného řízení o přestupcích ze dne 24. 3. 2023, č. j. SEI-7372/2023/87.102, oznámil správní orgán 1. stupně obviněné, že pokračuje v předmětném přestupkovém řízení. Uvedené oznámení bylo obviněné prokazatelně doručeno dne 27. 3. 2023. Dále jí bylo zasláno vyrozumění o shromážděných podkladech rozhodnutí ze dne 3. 5. 2023, č. j. SEI-10535/2023/87.102, kterým byla vyrozuměna o skutečnosti, že jsou již shromážděny veškeré podklady rozhodnutí a má právo se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení oznámení. Toto vyrozumění bylo doručeno dne 4. 5. 2023 a zástupce obviněné v zákonné lhůtě zaslal své vyjádření „*Vyjádření účastníka řízení*“ ze dne 9. 5. 2023, doručené téhož dne, ve kterém se obviněná vyjádřila v tom smyslu, že již nemá k věci více co dodat.

Následně bylo správním orgánem 1. stupně vydáno stávající napadené rozhodnutí č. 872039123 ze dne 25. 9. 2023, kdy na základě výše uvedených skutečností správní orgán 1. stupně po přezkoumání listinných podkladů, založených ve spisu č. 7100900821 měl za prokázané, že obviněná svým jednáním naplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. Na tomto základě vydal dne 26. 9. 2022 první napadené rozhodnutí č. 872030122, ve kterém uznal obviněnou výrokem I. vinnou ze spáchání přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. Výrokem II. správní orgán 1. stupně uložil obviněné v souladu s § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. ve spojení s § 46 zákona č. 250/2016 Sb. pokutu ve výši 1.600.000 Kč. Při stanovení výše pokuty přihlédl ke všem skutečnostem, zjištěným při kontrole a v řízení o přestupcích, zejména pak k rozsahu zjištěného porušení zákonné povinnosti, závažnosti přestupků, způsobu jejich spáchání, následkům a okolnostem, za kterých byly spáchány. Výrokem III. byla obviněné uložena povinnost úhrady nákladů řízení, neboť je správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit povinnost k náhradě nákladů řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí, které bylo doručeno obviněné téhož dne, bylo obviněnou dne 10. 10. 2023 podáno včasné odvolání ve věci. Toto odvolání z důvodu své rozsáhlosti rozčlenil odvolací správní orgán na 9 částí. Těmito jednotlivými částmi jsou:

- a) *bodem 1 až bodem 16 odvolání obviněná shrnuje předchozí průběh řízení a rekapituluje skutkový stav,*
- b) *bodem 17 až 18 odvolání obviněná uvádí, v čem spatřuje vady napadeného rozhodnutí především, co se týče výroku a odůvodnění napadeného rozhodnutí,*

- c) body 19 až 32 odvolání se obviněná snaží poukázat na nedostatky procesního charakteru, kterým trpí samotné přestupkové řízení, především se snaží poukázat na nedostatky pravomoci SEI,
- d) body 33 až 57 odvolání obviněná poukazuje na jiné nedostatky procesního charakteru, tedy především obviněná v těchto bodech rozebírá, proč si myslí, že u ní došlo k zániku odpovědnosti za přestupky,
- e) body 58 až 73 odvolání obviněná napadá systém značení jednotlivých dokumentů spisovou značkou, jak jej používá SEI a napadá provádění důkazů mimo ústní jednání,
- f) body 74 až 79 odvolání obviněná poukazuje, že správní orgán 1. stupně v druhém napadeném rozhodnutí nerespektoval závazné stanovisko odvolacího správního orgánu, tedy, že se správní orgán 1. stupně náležitě nevyjádřil ke všem bodům, uvedeném ve vyjádření ke shromážděným podkladům ze dne 21. 9. 2022,
- g) body 80 až 87 odvolání obviněná napadá nesprávné skutkové zjištění, tedy nesprávné určení množství vyrobené elektřiny, na kterou byla uplatněna podpora a která nepodléhala licenci,
- h) body 88 až 117 odvolání poté poukazují na nedostatky věcného charakteru, tedy především tvrzení obviněné, že došlo k nesprávným skutkovým zjištěním v oblasti určení množství elektřiny, na kterou byla uplatněna podpora a také oblasti licencí, udělených jak společnosti S. tak společnosti
- i) body 118 až 126 odvolání obviněná nabádá, že se správní orgán 1. stupně při udělení pokuty nedostatečně zabýval její ekonomickou situací a uložil ji likvidační pokutu,
- j) body 127 až 128 odvolání pak představují závěrečný návrh obviněné na zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení.

Pro přehlednost tohoto rozhodnutí se bude odvolací správní orgán vyjadřovat k jednotlivým bodům odvolání tak, jak bylo toto odvolání rozděleno výše.

K bodu ad a):

K bodům 1 až 16 odvolací správní orgán bere na vědomí rekapitulaci průběhu řízení a nemá k ní námitek. Odvolací správní orgán se pro úplnost pouze letmo vyjádří k uvedení a využije argumentaci správního orgánu 1. stupně uvedenou na str. 12 v napadeném rozhodnutí a to, že „Správní orgán je srozuměn s pohledem účastníka řízení, kdy tento argumentuje tím, že FVE D. I, byla od uvedení do provozu ve stavu s instalovaným množstvím FVE panelů v minimálním množství 5.805 ks, tj. minimálně o 305 ks panelů vyšším, než kolik uvádí dokumentace k FVE D. I. Ovšem tato argumentace v případě účastníka řízení (podnikající právnické osoby) naráží na objektivní odpovědnost za přestupek. Pokud účastník řízení byl plně informován a vědom si výše udělené licence 0,990 MW, nemohl se spoléhat jen na faktický stav zapojení FV panelů, ale měl činit veškeré kroky k tomu, aby předmětná výrobná byla v souladu s udělenou licencí. V případě, že bylo dodáno větší množství FVE panelů dodavatelem, bylo třeba zažádat ERÚ o udělení licence v odpovídajícím výkonu na DC straně. Jak v celém kontrolním, tak i ve správním řízení však účastník řízení nedodal jakýkoliv důkaz o tom, že by činil jakékoliv kroky k tomu, aby faktický stav výrobní odpovídal platné licenci. Dále správní orgán konstatuje, že jednatel společnosti Soledit s.r.o., pan byl od 12. listopadu

2014 do 30. května 2018 i jednatelem společnosti S₁ a tudíž znal stav FVE D₁ I. i před fúzí společnosti S₁ do společnosti S₂.

Toto vyjádření správního orgánu 1. stupně zde odvolací správní orgán uvádí záměrně, aby byl objektivně znát celý skutkový stav, jelikož toto v odvolání obviněné nezaznělo.

K bodu ad b)

K bodu 17 odvolací správní orgán uvádí, že nesouhlasí s tvrzením obviněné, neboť má za to, že napadené rozhodnutí, resp. jeho výrok splňuje všechny náležitosti stanovené v § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., včetně řešení otázky, která je předmětem řízení a právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a také odůvodnění napadeného rozhodnutí. Rovněž také splňuje všechny náležitosti stanovené v § 68 odst. 3 téhož zákona, včetně úvahy, kterými se správní orgán 1. stupně řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán 1. stupně vypořádal s návrhy a námitkami obviněné a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, jelikož toto odůvodnění poskytuje obviněné souvislý a ucelený soubor zjištění, úvah a právních závěrů SEI, kterých je pro náležité porozumění důvodů napadeného rozhodnutí nezbytně třeba, a také způsob vypořádání všech námitek a návrhů obviněné. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu 1. stupně je seznatelné, proč správní orgán 1. stupně považuje námitky obviněné za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané obviněnou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši.

Odvolací správní orgán dále konstatuje, že „licence S₁ byla vydána v době, kdy FVE zcela prokazatelně sestávala i z té části výroby, ohledně které SEI v napadeném rozhodnutí tvrdí, že na ni blíže nespécifikované licence udělena nebyla“ a „že obviněná žádala o vydání licence S₂ na základě podkladů, o kterých byla vnitřně přesvědčena, že zcela věrně reflektují skutečný stav FVE v době podání žádosti o udělení licence, licence S₂ ji byla udělena a byla proto v dobré víře, že celá FVE je „krytá“ licenci,“ není jakkoliv zásadní při hodnocení materiální stránky (společenské škodlivosti). Společenská škodlivost tvoří materiální stránku přestupku a je dána především zákonným vymezením zájmů chráněných zákonem. Dodržování věcných podmínek stanovených cenovým regulátorem je ze strany SEI vyžadováno i proto, že odvětví OZE je dotováno ze státního rozpočtu a z veřejných prostředků, vybraných od konečných spotřebitelů elektřiny v regulované složce ceny elektřiny. Při posouzení závažnosti správní orgán 1. stupně, tak i odvolací správní orgán, přihlédl k množství neoprávněně nárokované elektřiny. Míru nebezpečného chování hodnotil jako závažnou, neboť obviněná si měla být jako licencovaná osoba vědoma svých zákonných povinností. Zanedbáním svých povinností získala obviněná nepřiměřený majetkový prospěch, protože část předmětné výroby nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu č. (1.9.) CR ERÚ 4/2009, neboť na tuto část výroby elektřiny, v rozsahu 0,0549 MW (odpovídající 305 fotovoltaickým panelům navíc), nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část výroby elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů, čímž získala za rok 2019 a 2020 nepřiměřený majetkový prospěch. Polehčující okolnost správní orgán 1. stupně, tak i odvolací správní orgán spatřuje v tom, že kontrolou interní databáze správního orgánu bylo potvrzeno, že se jedná o první porušení

zákona č. 526/1990 Sb., obviněnou. Na druhou stranu lze dle názoru správního orgánu 1. stupně, tak i odvolacího správního orgánu, přitěžující okolnost spatřit v tom, že neoprávněně čerpaná podpora zvýšila náklady na elektrickou energii, neboť tato neoprávněně čerpaná podpora byla hrazena z veřejných prostředků státního rozpočtu, a jak bylo uvedeno i výše, prostředků vybraných od konečných spotřebitelů elektřiny v regulované složce ceny elektřiny, přičemž toto jednání je považováno jako poškození všech osob, které jsou zúčastněné právě na financování trhu s elektřinou z OZE.

Odvolací správní orgán taktéž nesouhlasí s námitkou obviněné, že je napadené rozhodnutí zčásti vnitřně rozporné, a tudíž nesrozumitelné a to z níže uvedených důvodů:

Konstatování správního orgánu 1. stupně, „že předmětem kontroly nebylo posouzení, zda se výrobná od postavení jakkoliv změnila“ ani skutečnosti „kdy a za jakých podmínek došlo k dodatečné instalaci fotovoltaických panelů nad rámec elektrické instalovaného výkonu zdroje 0,990 MWe uvedeného v Rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE]“, i tvrzení, že „byl jednoznačně prokázán rozdíl mezi rozsahem podnikání uvedeném v oprávnění k licencované činnosti a fyzickým stavem provozovny, tj. skutečně nainstalovanými FV panely, což je i základní podstatou předmětného řízení“, jsou rozhodná v kontextu ke vznesené námitce a pro obviněnou, která byla řádně seznámena s kontrolním zjištěním i předmětem kontroly, by měla být i srozumitelná.

Tvrzení, že předmětem probíhajícího přestupkového řízení je porušení zákona o cenách v letech 2019 a 2020, tedy v době po zániku společnosti [REDAKCE] na druhou stranu v odůvodnění napadeného rozhodnutí argumentuje přechodem deliktů odpovědnosti na obviněnou v rámci fúze se společností [REDAKCE] jsou taktéž rozhodná v kontextu ke vznesené námitce a obdobně, jak bylo uvedeno výše, by měla být pro obviněnou srozumitelná. V daném případě bylo požádáno o licenci pro výkon 0,99000 MW, který jednoznačně odpovídá součtovému výkonu instalovaných FVE panelů ve výrobně (5 500 ks FVE panelů po 180 Wp), obviněná však ve své výrobně provozuje 5 805 ks FV panelů, což je v rozporu s vydanou licencí pro provozovnu D [REDAKCE] I. Obviněná se účelově snaží správním orgánům vnutit svůj názor, že výrobná byla od prvopočátku postavena včetně rozporovaného výkonu 0,0549 MW, přestože tomu nic nenasvědčuje, a tím, že ERÚ pochybilo při udělování licence. Námitkami se snaží správní orgány dostat do situace, aby se zabývaly i okolnostmi uvedení výrobní do provozu a pak jejich závěry zpochybňuje, aniž by sama předložila důkazy, že by výrobná nebyla zkolaudována jako FVE o výkonu 0,99000 MW.

Tvrzení, že správním orgánům „nepřísluší hodnotit nebo rozporovat“ jednotlivá rozhodnutí stavebního úřadu, který povolil stavbu a užívání FVE, a že dle kolaudačního souhlasu s užíváním FVE dochází k závěru o (nikoliv domnělém jak obviněná uvádí, ale na základě presumpce správnosti správního rozhodnutí, které bylo podloženo revizní zprávou a předávacím protokolem stavby) technickém stavu FVE v době vydání tohoto kolaudačního souhlasu, přičemž nesouhlasí s tvrzením obviněné, že by tento svůj závěr jakkoli ověřila u příslušného stavebního úřadu, či opatřila v souladu se svou povinností dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb. jakékoli další důkazy ze správního spisu vedeného tímto úřadem, neboť odvolací správní orgán má tento závěr podložen jak revizní zprávou, tak i předávacím protokolem stavby odsouhlaseným licencovanou osobou. Zpětně nelze fyzicky ověřit stav FVE po realizaci díla. Podklady k žádosti i samotná žádost k licenci [REDAKCE] uvádí hodnotu instalovaného

výkonu zdroje 0,990 MW. Závěrem odvolací správní orgán opětovně konstatuje, že tvrzení jsou rozhodná opět v kontextu ke vznesené námitce.

Odvolací správní orgán konstatuje, že závěry v rozhodnutí byly řádně podloženy a s výkladem se zřetelem k právním a skutkovým okolnostem konkrétní věci, v níž byly vysloveny. To se týká i závěrů správního orgánu 1. stupně ohledně navýšení celkového instalovaného výkonu FVE, který je průkazný v době až po vydání licence [REDAKCE] protože stávající technický stav FVE je prokázán až od 17. 7. 2011 leteckými snímky areálu FVE, ze kterých vyplývá instalace 5 805 ks solárních panelů. Záměrem obviněné je podle odvolacího správního orgánu, aby toto datum bylo posunuto ve vazbě na vydání licence [REDAKCE] přičemž k tomuto závěru nepředložila obviněná žádné důkazy, a naopak v řízení dle odvolacího správního orgánu je dostatek důkazů (revize, kolaudační rozhodnutí a předávací protokol stavby), aby podsouvanému názoru obviněné oponovala. Pro přehled, z čeho odvolací správní orgán vychází, slouží následující výčet důkazů založených ve spisu:

- zpráva o revizi elektrického zařízení, výchozí, č. [REDAKCE] ze dne 24. 11. 2010 obsahuje: Instalovaný výkon: 990 kW - viz doklad č. [REDAKCE] v licenčním spisu ERÚ, a na straně 2 obsahuje: 1.3.1 Objekt FVE V [REDAKCE] I.- 990 kW - viz doklad č. [REDAKCE] v licenčním spisu ERÚ,

- kolaudační souhlas s užíváním stavby, vydaný Městským úřadem [REDAKCE] dne 21. 12. 2010 ve výrokové části obsahuje text:

„Stavba obsahuje: Stavbu a zařízení tvoří soustavy solárních panelů o celkovém výkonu 990 kW, drátěné oplocení, vnitroareálové rozvody a nová trafostanice“ - viz doklad č. 104 v licenčním spisu ERÚ,

- předávací protokol „FOTOVOLTAICKÁ ELEKTRÁRNA D [REDAKCE] z 23. 11. 2010 uvádí počet kusů: 5.500.

Navýšený výkon kontrolované FVE byl především prokázán leteckými snímky od 17. 7. 2011 až do roku 2021. Licence pro obviněnou nabyla právní moci dne 18. 7. 2018. V žádosti o vydání licence byl uveden v seznamu provozoven instalovaný výkon 0,990 MWp a v příložené periodické revizi elektrického zařízení byl rovněž uveden instalovaný výkon 0,990 MWp z 5 500 ks fotovoltaických panelů se jmenovitým výkonem 180 Wp. Revizní zpráva od revizního technika [REDAKCE] obsahovala nesprávné údaje.

Odvolací správní orgán je taktéž toho názoru, že ze spisového materiálu, který je veden u ERÚ i z podkladů, které byly správním orgánem 1. stupně shromážděny v rámci tohoto přestupkového řízení, neplyne jakákoliv pochybnost, že by licence [REDAKCE] a licence S [REDAKCE] byly vydány v rozporu se zákonem, a že by se ERÚ při vydávání těchto licencí dopustil nesprávného úředního postupu. Podle odvolacího správního orgánu tedy není důvod k předběžné otázce o přezkumu těchto licencí, jak navrhuje obviněný.

Dle názoru odvolacího správního orgánu se správní orgán 1. stupně v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, vyslovenými ve vyjádření ke shromážděným podkladům ze dne 21. 9. 2022, a tudíž respektoval závazný názor odvolacího správního orgánu. Vypořádání je dle názoru odvolacího správního orgánu přehledné a je dostatečně srozumitelné, jakými úvahami se správní orgán 1. stupně řídil při svém odůvodnění.

K bodu 18 odvolání se, v souladu s vyjádřením obviněné učiněné v odvolání, vyjádří odvolací správní orgán níže v tomto rozhodnutí.

Odvolací správní orgán je tedy toho názoru, že naplnění formální a materiální stránky tvrzených přestupků bylo náležitě odůvodněno a výrok splňuje všechny náležitosti stanovené v § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. a tyto námitky jako nedůvodné odmítá.

K bodu ad c)

K bodům 19 až 32 odvolání, neboť lze tyto body sjednotit do jedné odvolací námitky, odvolací správní orgán konstatuje, že tato námitka již byla řešena v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 25 až 35 a str. 27, kdy v tomto rozhodnutí bylo řečeno, že „*K provádění kontrol dodržování cenových předpisů v oblasti podporovaných zdrojů energie má SEI působnost na základě 3 odst. 3 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů ČR v oblasti cen, v platném znění (dále jen zákon č. 265/1991 Sb.): „(4) Státní energetická inspekce ukládá za porušení cenových předpisů v oblasti podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů pokuty podle zvláštního právního předpisu“.* Zvláštním právním předpisem je pro toto ustanovení zákon č. 526/1990 Sb. SEI na základě tohoto zmocnění vlastní kontrolou FVE výrobní D₂ zjistila porušení cenových předpisů v oblasti podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, a sice § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., které důvodně nasvědčuje spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. c) citovaného zákona, a to jednáním účastníka řízení specifikovaným ve výroku tohoto rozhodnutí. Za zjištěné porušení cenového předpisu pak správní orgán tímto rozhodnutím ukládá účastníku řízení pokutu. Správní orgán proto nesouhlasí s účelovým tvrzením účastníka řízení týkající se právní úpravy a legislativy České republiky v oblasti cenových kontrol, jejímž účelem je důslednější dohled nad oprávněností výplaty podpory elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů. Výše uvedené námitky tedy nemají jakýkoliv vliv na postup a průběh cenové kontroly předmětného řízení o porušení cenových předpisů,“ s čímž se odvolací správní orgán plně ztotožňuje a nemá více k věci, co dále dodávat, jelikož pravomoc SEI v oblasti zákona č. 526/1990 Sb., je dáno přímo ze zákona a to zákonem č. 265/1991 Sb., jak bylo zmíněno výše. Odvolací správní orgán doplňuje, že v této věci je již dlouhodobě ustálená judikatura, která potvrzuje správní praxi SEI a její pravomoc v oblasti cenových předpisů. Námitku tudíž pro nedůvodnost odmítá.

K bodu ad d)

K bodům 33 až 35 odvolání, jelikož tyto spolu souvisejí, odvolací správní orgán upozorňuje, že z výroku napadeného rozhodnutí je zřejmé, že jednání obviněné bylo posouzeno jako 2 samostatné přestupky podle období roku v návaznosti na vydané cenové rozhodnutí, které jsou nad vší pochybnost specifikovány v napadeném rozhodnutí jako „Protiprávní stav č. 1“ a „Protiprávní stav č. 2“. V odůvodnění napadeného rozhodnutí (na str. 39) je konstatováno, že při „posuzování přestupku správní orgán vycházel z jednotlivých výkazů o výrobě elektřiny za období roku 2019, které účastník řízení zasílal operátorovi trhu pro uplatňování nároku na podporu ve dnech: 13. 2. 2019 za měsíc leden 2019, 13. 3. 2019 za měsíc únor 2019, 15. 4. 2019 za měsíc březen 2019, 14. 5. 2019 za měsíc duben 2019, 12. 6. 2019 za měsíc květen 2019, 12. 7. 2019 za měsíc červen 2019, 13. 8. 2019 za měsíc červenec 2019, 12. 9. 2019 za měsíc srpen 2019, 14. 10. 2019 za měsíc září 2019, 12. 11. 2019 za měsíc říjen 2019, 12. 12. 2019 za měsíc listopad 2019 a 14. 1. 2020 za měsíc prosinec 2019 a dále za období roku 2020, které

účastník řízení zasílal ve dnech: 12. 2. 2020 za měsíc leden 2020, 12. 3. 2020 za měsíc únor 2020, 14. 4. 2020 za měsíc březen 2020, 12. 5. 2020 za měsíc duben 2020, 12. 6. 2020 za měsíc květen 2020, 14. 7. 2020 za měsíc červen 2020, 13. 8. 2020 za měsíc červenec 2020, 14. 9. 2020 za měsíc srpen 2020, 14. 10. 2020 za měsíc září 2020, 13. 11. 2020 za měsíc říjen 2020, 14. 12. 2020 za měsíc listopad 2020 a 13. 1. 2021 za měsíc prosinec 2020. Podle § 7 zákona č. 250/2016 Sb., se jedná o pokračování přestupku, kterým se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí s předmětem útoku“, kdy je dle názoru odvolacího správního orgánu dostatečně zřejmé, že se obviněná dopustila celkem dvou skutků, které jsou posuzovány každý za jeden kalendářní rok a jednání obviněné je tak kvalifikováno jako dva pokračující přestupky. Tuto správní praxi, že se kontroluje více let a případné přestupkové jednání je vyhodnocováno jako pokračující přestupek, přičemž jednotlivé měsíční výkazy uplatňované u společnosti OTE a.s. jsou brány jako jednotlivé dílčí útoky tohoto pokračujícího jednání, SEI uplatňuje dlouhodobě, zakládá to tudíž určitou právní jistotu a legitimní očekávání.

K bodům 36 až 57 odvolání odvolací správní orgán sděluje, že se neztotožňuje s názorem obviněné, že v jejím případě lze aplikovat promlčecí dobu dle § 30 písm. a) zákona o přestupcích, tedy 1 rok a v této věci plně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2023, č. j. 2 As 303/2022 – 42. Odvolací správní orgán si je vědom, že k případnému promlčení musí přihlídnout z úřední povinnosti. Pokud však sám nezjistil zánik odpovědnosti za přestupek a obviněná námitku uplatnila až v odvolání, nelze z toho dovozovat nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Námitku tudíž pro nedůvodnost odmítá.

Pro zánik odpovědnosti platí, že v případech, kdy dojde ke spáchání přestupku, za který zákon stanovuje sazbu pokuty s horní hranicí alespoň 100.000 Kč, se promlčecí doba stanovuje až na tři roky. Odvolací správní orgán taktéž plně odkazuje na str. 40 napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno, že: „*Správní orgán při svém rozhodování vycházel z definice přestupku dané v § 5 zákona č. 250/2016 Sb., která definuje přestupek jako společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin, přičemž v konkrétním případě se jedná o přestupky ve smyslu zákona č. 526/1990 Sb. Za přestupek specifikovaný v § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., lze uložit právníckým, podnikajícím fyzickým osobám a fyzickým osobám podle § 16 odst. 4 písm. b) stejného zákona pokutu ve výši jedno až pětinasobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až f), odstavce 3 písm. a) nebo odstavce 2 písm. b).*“ Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že sazba pokuty přesahuje horní hranici 100.000 Kč a tato skutečnost je rozhodující pro promlčecí dobu. Jak správní orgán 1. stupně tak odvolací správní orgán se v posuzované věci z úřední povinnosti zabýval otázkou zániku odpovědnosti obviněné za předmětné přestupky a zjistil na základě výše uvedeného, že tato nezanikla. Odvolací správní orgán považuje za správné, že správní orgán 1. stupně vycházel z fakturace a z měsíčních výkazů o výrobě elektrické energie z obnovitelných zdrojů, které výrobce zasílá povinně operátorovi trhu společnosti OTE a.s. pro vyplacení podpory formou zeleného bonusu za vyrobenou elektřinu. V návaznosti na CR ERÚ pro jednotlivé roky 2019 a 2020, bylo měsíční fakturování zelených bonusů za celý jednotlivý rok považováno za jeden pokračující

přestupek a v daném případě vedeno společné řízení pro dva přestupky (viz napadené rozhodnutí str. 39). Ani zde odvolací správní orgán nespátřuje, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, námitku tudíž jako nedůvodnou odmítá.

K bodu 53 odvolací správní orgán dodává, že důvod, proč správní orgán 1. stupně vyhodnotil jednání obviněné jako pokračující přestupek, kdy protiprávní stav byl udržován jeden rok, resp. dva (pokračující přestupek za rok 2019 a za rok 2020) byl ten, že dle zaběhlé rozhodovací správní praxe je vyhodnocování protiprávních jednání navázáno na jednotlivé CR ERÚ, kdy jsou tato vydávána na jeden kalendářní rok, tudíž i protiprávní jednání je vyhodnocováno v tomto kontextu. Protiprávní jednání je navázáno na jednotlivé CR ERÚ (v nyní projednávaném případě tedy 2 přestupky navázané na CR ERÚ 3/2018 a CR ERÚ 3/2019). Za jeden kalendářní rok je totiž v těchto CR ERÚ stanovena jedna výkupní cena i výše zeleného bonusu – samotná regulace se stanovuje na jeden celý kalendářní rok (viz např. § 19a odst. 8 zákona č. 458/2000 Sb.), tudíž dává smysl samotné protiprávní jednání vyhodnocovat za jeden celý kalendářní rok a ne ho rozdělovat po měsících (měsíční protiprávní jednání poté představuje jednotlivé dílčí útoky tohoto protiprávního jednání).

K bodu ad e)

K bodům 58 až 73 odvolání odvolací správní orgán sděluje, že i tuto námitku spatřuje jako zástupnou a nedůvodnou, jelikož systém značení dokumentů vyplývá z interních předpisů SEI a použití spisové služby SEI, ze které je tvořen systém evidence spisu. Námitky obviněné tudíž spatřuje odvolací správní orgán jako spekulativní, neboť ze všech jí zaslaných dokumentů vyplynulo, že je jí zcela zřejmé, k jaké věci a spisu se váží.

Odvolací správní orgán taktéž vyhodnocuje jako nedůvodnou námitku obviněné, že bylo v jejím případě porušeno právo na spravedlivý proces, když dle jejího názoru byly prováděny důkazy (konkrétně doklady o výplatě podpory za jednotlivé měsíce kontrolovaného období a měsíční výkazy o množství elektřiny vyrobené ve FVE) mimo ústní jednání a dokumenty byly do správního spisu vloženy až po zahájení probíhajícího řízení. Toto není pravdou, jelikož tyto dokumenty byly vloženy už do kontrolního spisu a byly součástí dokladů získaných při kontrole, jak je uvedeno v Protokolu, konkrétně doklady č. 13 a 14, obviněná tudíž o těchto dokumentech věděla od počátku řízení a v průběhu celého řízení tuto skutečnost nenapadala. Obviněná měla 2x šanci vyjádřit se ke všem shromážděným podkladům a tuto námitku v průběhu řízení neuplatnila, tudíž její uplatnění až ve druhém odvolacím řízení považuje odvolací správní orgán jako spekulativní s cílem vyvinut se z předmětného jednání. To, že byly tyto dokumenty vloženy do zabezpečené služby OneDrive v jeden okamžik znamená, že tyto dokumenty byly stáhnuty z elektronické spisové služby, kterou používá SEI a seřazeny do jedné složky, jak už ale zaznělo výše, jsou tyto dokumenty součástí spisu od počátku, kdy byla prováděna kontrola.

K bodu ad f)

K bodu 74 odvolání odvolací správní orgán poznamenává, že ač obviněná napadá, že se správní orgán 1. stupně náležitě nevyjádřil ke všem bodům vyjádření ke shromážděným podkladům ze dne 21. 9. 2022, tak zároveň neuvedla žádný konkrétní bod z tohoto vyjádření, ke kterému by se správní orgán 1. stupně náležitě nevyjádřil. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí má však odvolací správní orgán za to, že se správní orgán 1. stupně náležitě vyjádřil ke všem bodům

vyjádření ze dne 21. 9. 2022. Tuto námitku tedy považuje odvolací správní orgán za bezpředmětnou.

K bodu 75 odvolání odvolací správní orgán uvádí, že ke skutečnosti potvrzené obviněnou, že „v době před a po udělení Licence S [redacted] byla FVE tvořena shodným počtem solárních panelů, který je prokazatelně vyšší, než jaký vyplývá z dokumentace založené ve spisu vedeném ERÚ k žádosti o udělení Licence S [redacted]“ potvrzuje, že ji kategoricky neodmítá, jak tvrdí obviněná. Tato skutečnost však není pro posouzení věci rozhodná, neboť platí, že odpovědnost právnických osob za přestupky je obecně koncipována jako odpovědnost objektivní, tedy za výsledek, nikoli za zavinění. K tomuto blíže odvolací správní orgán odkazuje na str. 31, bod 48 napadeného rozhodnutí, kde se uvádí, že „Správní orgán k uvedenému konstatuje, že SEI je z leteckých snímků areálu FVE z let 2011 až 2020, doložených účastníkem řízení, zřejmý fyzický (skutečný) stav výroby ode dne 17. 7. 2011 a tedy po vydání licence [redacted]. Účastník řízení jako licencovaná osoba však neprokázal, že by s ohledem na dobu provozování výroby vynaložil veškeré požadované úsilí k tomu, aby neuplatnil zelený bonus v nesprávné výši (na množství elektřiny, pozn. odvolacího správního orgánu), což se ovšem v posuzované věci zcela jednoznačně nestalo. Z tvrzení účastníka řízení a z veřejně dostupných leteckých snímků je evidentní, že skutečný instalovaný výkon FVE byl od počátku udělení Licence S [redacted] nad povoleným výkonem a to o 0,0549 MW a tedy v rozporu s vydanou licencí č. [redacted] na výrobu elektřiny. Odpovědnost právnické osoby za správní delikt uvedený v § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., je objektivní povahy, tedy že se u právnické osoby nezkoumá zavinění. Zároveň se však nejedná o odpovědnost absolutní, neboť zákon č. 250/2016 Sb. v § 21 obsahuje liberační důvod. V posuzované věci nebylo proto povinností správního orgánu zkoumat zavinění účastníka řízení, k jeho odpovědnosti postačilo prokázání porušení daného cenového předpisu.“

Ze správního spisu ERÚ k licenci S [redacted] jednoznačně vyplývá, že pro provozovnu FVE D [redacted] I. bylo u ERÚ požádáno o udělení licence na zdroj o výkonu 0,9900 MW. Odvolací správní orgán považuje konstatování, „že právě z této dokumentace vyplývá, že účastník řízení požádal o udělení pouze na část FVE“, v této souvislosti taktéž za pravdivé a nikoliv „naprosto nesmyslné“, jak uvádí obviněná. Zároveň odvolací správní orgán upozorňuje obviněnou, že v jejím případě se jedná o cenovou kontrolu (k tomu blíže viz str. 21, bod 22 napadeného rozhodnutí, kde se uvádí, že „Správní orgán konstatuje, že účastník řízení byl v Oznámení o zahájení řízení řádně obeznámen, že předmětem probíhajícího řízení, navazujícího na závěry zjištěné při kontrole, bude řízení o přestupcích na základě obvinění ze spáchání dvou přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., kterých se měl dopustit tím, že nedodržel věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro uplatnění úředně stanovené ceny upravené příslušnými cenovým rozhodnutím ERÚ ve FVE výrobně D [redacted] I. za období roku 2019 a 2020. V projednávané věci je tedy předmětem řízení cenová kontrola v provozovně FVE D [redacted] I. při poskytování podpory formou zelených bonusů, přičemž ERÚ tuto cenu reguluje prostřednictvím cenových rozhodnutí, ve kterých stanoví její výši a podmínky poskytnutí. Účastník řízení svým jednáním poškodil konečné spotřebitele a státní rozpočet, na něž přenesl neoprávněně vysokou část podpory financování energie z obnovitelných zdrojů. Správní orgán závěrem konstatuje, že § 16 odst. 1 písm. c) č. 526/1990 Sb. poskytuje zákonný rámec pro sankcionování přestupků účastníka řízení. Skutková podstata přestupku dle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. je dostatečně

určitá, a přitom umožňuje bližší specifikaci detailních pravidel utváření cen v podzákonném právním předpisu (cenových rozhodnutích ERÚ)“. Odvolací správní orgán v této souvislosti zdůrazňuje, že v daném případě nebyly předmětem kontroly povinnosti držitele licence v rámci „Změny rozhodnutí o udělení licence“ podle § 9 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), jenž přísluší ERÚ. Odvolací správní orgán poukazuje, že s tímto zřetelem byly učiněny veškeré závěry správního orgánu 1. stupně. Zároveň dodává, že obviněná uvedla do žádosti o udělení licence údaje ve shodě s rozhodnými dokumenty, které jsou k žádosti vyžadovány dle vyhlášky o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích a jsou založeny v licenčním spisu (seznam provozoven, zpráva o periodické revizi elektrického zařízení ze dne 20. 6. 2018), což jenom podporuje výše uvedené argumenty a tuto námitku tak vyhodnocuje jako nedůvodnou.

K bodu 76 odvolání odvolací správní orgán uvádí, že okolnosti uváděné obviněnou, že „v době vydání rozhodnutí o udělení Licence S. neměla povědomí o vyšším počtu instalovaných solárních panelů, a proto logicky při podání žádosti o udělení licence vycházela z údajů a dokumentů, které v rámci žádosti o udělení licence předložila ERÚ společnost přičemž počet instalovaných solárních panelů a celkový instalovaný výkon FVE uvedený v těchto podkladech se zcela shodoval s údaji z aktuální revizní zprávy týkající se FVE, která byla vyhotovena krátce poté, kdy se účastník řízení stal vlastníkem FVE a která byla následně předložena ERÚ v rámci řízení o udělení Licence S.“, nepovažuje odvolací správní orgán ve shodě se správním orgánem 1. stupně jako polehčující, neboť podnikající osoba má mít přehled o svém podnikatelském majetku. K tomuto odvolací správní orgán odkáže na bod 54 a bod 55 na str. 36 až 37 napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán zároveň odmítá názor obviněné, že by výrobní FVE D. I. byla předána zhotovitelem v rámci kolaudačního řízení v roce 2010 s instalovaným výkonem na DC straně 1,0449 MWp (5 805 ks FV panelů). Výrobní byla předána na základě oboustranně odsouhlaseného předávacího protokolu z 23. 11. 2010, ve kterém se uvádí počet kusů: 5 500 FV panelů. Obě strany s ním svým podpisem souhlasily a na dalších 305 ks FV panelů nebyl sepsán žádný dodatek smlouvy, a proto odvolací správní orgán jednoznačně vyvozuje, že v době zprovoznění výrobní se instalace sestávala z 5 500 ks FV panelů. Je naprosto nemyšlitelné, aby obviněná, jenž ze zákona jako právnická osoba vede podvojný účetnictví, neměla přesný přehled o svém podnikatelském majetku.

Odvolací správní orgán dále konstatuje, že nelze přisvědčit výhradě obviněné, že „neměla žádný logický důvod, proč by vědomě žádala o udělení Licence S. pouze na část FVE“. Zde odvolací správní orgán konstatuje, že obviněná musí být zcela zřejmé, že pokud by v roce 2018 při udělování licence S. přiznala výkon nad rámec uvedený v licenci, pak by ji z tohoto „nadvýkonu“ již nebyla přiznána podpora formou zelených bonusů (cca 15 Kč/kWh) a veškerou vyrobenou elektřinu by musela prodat přímo obchodníkovi za tržní cenu, která je výrazně nižší (řádově cca 10x). Setrváním ve stavu „nevědomosti“ o skutečném počtu FVE panelů tak obviněná získala nepřiměřený majetkový prospěch. Odvolací správní orgán se taktéž nebude v tomto řízení vyjadřovat k podnikání společnosti v kontrolované výrobě, neboť nebyla kontrolovanou osobou. I tuto shledává odvolací správní orgán za nedůvodnou.

K bodu 77 odvolání odvolací správní orgán uvádí, že nesouhlasí s námitkou obviněné, že „se SEI v Napadeném rozhodnutí zcela nedostatečně vypořádala s námitkou účastníka řízení

ohledně skutečného stavu FVE v době uvedení do provozu“ a v této věci plně odkazuje na body 49 až 55 na str. 32 až 37 napadeného rozhodnutí. Jak vyplývá z dokumentů ERÚ, spis správního řízení – licence, [REDAKCE] s.r.o., licence č. [REDAKCE] a spis správního řízení – licence, S [REDAKCE] licence č. [REDAKCE] v rámci obou licenčních řízení byly předloženy podklady k žádosti, ve kterých byla uvedena hodnota celkového instalovaného výkonu ve výši 0,990 MW. Odvolací správní orgán se nebude v tomto řízení vyjadřovat k podnikání společnosti [REDAKCE] v kontrolované výrobě, neboť nebyla kontrolovanou osobou. I tuto shledává odvolací správní orgán za nedůvodnou.

K bodu 78 odvolání odvolací správní orgán odkazuje na bod 56 na str. 37 až 38 napadeného rozhodnutí, kde se dle názoru odvolací správního orgánu správní orgán 1. stupně vyjádřil jasně a přehledně k vyjádření ke shromážděným podkladům ze dne 21. 9. 2022 a odvolací správní orgán se s názorem správního orgánu 1. stupně plně ztotožňuje. I zde pak opětovně platí, že se odvolací správní orgán nebude v tomto řízení vyjadřovat k podnikání společnosti [REDAKCE] v kontrolované výrobě, neboť nebyla kontrolovanou osobou. I tuto námitku shledává odvolací správní orgán za nedůvodnou.

K bodu 79 odvolání odvolací správní orgán odkáže na napadené rozhodnutí, konkrétně na bod 48 na str. 31 až 32 napadeného rozhodnutí. Je věcí obviněné, aby si při svém podnikání počínala tak, aby neporušila povinnosti dané zákonem č. 526/1990 Sb. a nepoškodila zákonem chráněné zájmy. Obviněná měla činit veškeré kroky k tomu, aby předmětná výroba byla v souladu s udělenou licencí a zároveň dodržela věcné podmínky stanovené CR ERÚ při uplatňování a vyúčtování elektřiny vyrobené z podporovaných OZE. Odvolací správní orgán pak ještě dále odkazuje také na bod 54 na str. 36 napadeného rozhodnutí, kde se plně ztotožňuje s tímto odůvodněním správního orgánu 1. stupně. V poslední řadě dodává, že i v tomto případě se nebude v tomto řízení vyjadřovat k podnikání společnosti [REDAKCE] v kontrolované výrobě, neboť nebyla kontrolovanou osobou. Tuto námitka taktéž považuje za nedůvodnou.

K bodu ad g)

K bodu 80 až 87 odvolání odvolací správní orgán uvádí, že tuto námitku bere jako důvodnou, jelikož i dle jeho názoru byl ze strany správního orgánu 1. stupně použit špatný výpočet množství vyrobené elektřiny, na kterou byla neoprávněně uplatněna podpora a tato námitka je jedním z důvodů, proč odvolací správní orgán změnil napadené rozhodnutí. Blíže se k tomuto odvolací správní orgán vyjádří závěrem v tomto rozhodnutí, včetně uvedení správného výpočtu.

K bodu ad h)

K bodu 88 odvolací správní orgán poznamenává, že na část solárních panelů instalovaných ve FVE nebyla obviněné udělena licence S [REDAKCE] a tato část FVE je tak obviněnou provozována v rozporu s licencí S [REDAKCE]. Dále také nesouhlasí s názorem obviněné, že je toto tvrzení nesprávné. Odvolací správní orgán odkáže na vyjádření správního orgánu 1. stupně uvedené na str. 11 viz námitka č. 3 napadeného rozhodnutí, neboť se s tímto vyjádřením odvolací správní orgán plně ztotožňuje a nemá k věci více, co dodat. Komentáře a připomínky obviněné jsou poté blíže rozvedeny v dalších bodech odvolání, na které odvolací správní orgán jednotlivě reaguje níže.

U bodu 89 až 93 odvolání odvolací správní orgán obdobně odkáže obviněnou na vyjádření správního orgánu 1. stupně v bodech 44 až 54 napadeného rozhodnutí, neboť se s těmito

vyjádřeními odvolací správní orgán plně ztotožňuje a nemá k věci více, co dodat. I tuto námitku shledává odvolací správní orgán za nedůvodnou.

K bodu 94 odvolání odvolací správní orgán poznamenává, že dle jeho názoru obviněná účelově interpretuje názor Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2016, sp. zn. 5 As 95/2015, kde byly předmětem sporu identifikace konkrétních pozemků, na nichž se nachází provozovna. V uvedeném případě byla absence některých parcelních čísel v údajích o identifikaci provozovny na licenci označena jako pouze marginální pochybení žadatele o licenci, a tudíž nebyla důvodem pro zrušení rozhodnutí o udělení licence. Z uvedeného je zřejmé, že nešlo o určení instalovaného výkonu FVE provozovny a případy tak spolu skutkově nesouvisejí. I tato námitka je tedy nedůvodná.

K bodu 95 odvolání odvolací správní orgán odkáže na své odůvodnění uvedené v bodě výše a pouze dodává, že v uvedeném případě se rozhodně nejedná o „*drobné nepřesnosti v údajích identifikujících provozovnu, které jsou uvedeny na licenci*“ (viz vyčíslený nepřiměřený majetkový prospěch). Námitka je tedy nedůvodná.

U bodu 96 a 97 odvolací správní orgán opět odkáže na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jelikož se s tímto odůvodněním plně ztotožňuje a nemá k věci více co dodat. U bodu 96 odkáže odvolací správní orgán obviněnou na str. 28 až 30 bod 39 až 43 napadeného rozhodnutí a u bodu 97 pak odkáže na str. 31 a 32 bod 48 napadeného rozhodnutí. Obě námitky jako nedůvodné zamítá.

K bodu 98 odvolání odvolací správní orgán konstatuje, že společenská škodlivost tvoří materiální stránku přestupku a je dána především zákonným vymezením zájmů chráněných zákonem. Dodržování věcných podmínek stanovených cenovým regulátorem je ze strany správního orgánu vyžadováno i proto, že odvětví OZE je dotováno ze státního rozpočtu a prostředků vybraných od konečných spotřebitelů elektřiny v regulované složce ceny elektřiny. Dále k tomuto odkáže odvolací správní orgán na bod 55 str. 36 až 37 napadeného rozhodnutí, jelikož se s tímto vyjádřením ztotožňuje. I tuto námitku považuje za nedůvodnou.

K bodu 99 odvolání odvolací správní orgán namítá, že s podsouvaným tvrzením obviněné, že „*v projednávaném případě nikdy nedošlo k situaci, kdy by účastník řízení dodatečně rozšiřoval FVE mimo rámec licenčního řízení*“ a že toto tvrzení potvrzuje „*samotná SEI, když v odůvodnění Napadeného rozhodnutí opakovaně uvedla, že FVE byla tvořena vyšším počtem panelů prokazatelně již v roce 2011, tedy více jak 7 let předtím, než se vlastníkem FVE stal účastník řízení.*“ K tomuto odkáže odvolací orgán znovu na body 49 a 50 na str. 32 až 33 a body 53 a 54 na str. 35 až 36 napadeného rozhodnutí a považuje tuto námitku za nedůvodnou.

K bodu 100 odvolání odvolací správní orgán vyjadřuje svůj nesouhlas s tvrzením obviněné, že „*zjištěný nesoulad mezi skutečným výkonem FVE a celkovým instalovaným výkonem v Licenci SEI má tedy čistě administrativní ráz a nemůže naplňovat materiální stránku skutkové podstaty tvrzených přestupků.*“, neboť při posouzení závažnosti správně přihlédl správní orgán 1. stupně k množství neoprávněně nárokané elektřiny, kdy míru nebezpečného chování hodnotil jako závažnou, neboť obviněná si měla být jako licencovaná osoba vědoma svých zákonných povinností, neboť na část výroby elektřiny, v rozsahu 0,0549 MW (odpovídající 305 fotovoltaickým panelům navíc), nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část výroby elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů, čímž získala za rok 2019 a 2020 nepřiměřený

majetkový prospěch (blíže k tomuto odvolací správní orgán znovu odkazuje na str. 41 napadeného rozhodnutí).

Dále odvolací správní orgán nesouhlasí s tvrzením obviněné, že „v daném případě byla Licence S. [redacted] naopak (z pohledu SEI) vydána na nižší výkon, než jaký FVE skutečně a prokazatelně v době vydání Licence S. [redacted] měla, což nemohl nikdo rozumně požadovat a z čehož nemohl mít nikdo žádný rozumný prospěch, zejména ne účastník řízení“, neboť na základě zjištěných skutečností lze konstatovat, že obviněná, při čerpání podpory elektřiny vyrobené z OZE, a to FVE D. [redacted] I., v roce 2019 a v roce 2020 nedodržela věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., uvedených v CR ERÚ č. 3/2018 pro období roku 2019 a CR ERÚ č. 3/2019 pro období roku 2020 neboť na část výroby elektřiny, v rozsahu 0,0549 MW (odpovídající 305 FV panelům navíc), nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část výroby elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů, čímž získala za rok 2019 a 2020 nepřiměřený majetkový prospěch (blíže k tomuto odkáže odvolací správní orgán na str. 8 napadeného rozhodnutí). Tuto námitku vnímá odvolací správní orgán za nedůvodnou..

K bodu 101 a 102 odvolání odvolací správní orgán, stejně jako v jiných případech uvedených výše, odkáže obviněnou na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedené na str. 32 a 33 v bodech 49 a 50, jelikož se s tímto odůvodněním správního orgánu 1. stupně plně ztotožňuje a považuje tuto námitku za nedůvodnou. Výše uvedené platí i pro bod 102, kdy odvolací správní orgán odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedené na str. 33 a 34 pod body 51 a 52.

K bodu 103 odvolání odvolací správní orgán zdůrazňuje, že konstatování, že nelze ověřit fyzicky počet instalovaných solárních panelů v době udělení licence [redacted] vyplývá z neexistence leteckých snímků výroby z tohoto období (k tomu blíže viz bod 53 na str. 35 a bod 55 na str. 36 až 37 napadeného rozhodnutí). S takovým závěrem se obviněná neztotožňuje, zároveň však v řízení nepředložila žádný nezvratný důkaz, kterým by svůj názor podložila. K tomu blíže odkáže odvolací správní orgán na bod 22 na str. 22 až 23 napadeného rozhodnutí. I tato námitka je tudíž nedůvodná.

K bodu 104 odvolací správní orgán stojí za správním orgánem 1. stupně, kdy se tento dle názoru odvolacího správního orgánu náležitě zabýval zjištěním skutečného technického stavu FVE v době udělení licence [redacted] (blíže k tomuto pak odvolací správní orgán odkazuje na body 49 až 55 na str. 32 až 37 napadeného rozhodnutí). Závěrem zdůrazňuje, že oboustranně schválený předávací protokol (dodavatel: [redacted] „FOTOVOLTAICKÁ ELEKTRÁRNA D. [redacted] I - [redacted]“ ze dne 23. 11. 2010, uvádí v příloze č. 7 „Fotovoltaické panely“ - celkový výkon instalace na NN straně 990 kWp a počet kusů: 5 500 (FV modulů LONGSLSM-180D). Odvolací správní orgán na základě výše uvedeného konstatuje, že výroba byla předána dodavatelem stavby a zkolaudována stavebním úřadem jako FVE o výkonu 990 kW. Odvolací správní orgán dále odkazuje na bod 59 na str. 38 až 39 napadeného rozhodnutí, kde se uvádí, že „vyjádření účastníka řízení neobsahuje žádné nové skutečnosti, které by v provedeném přestupkovém řízení nebyly správním orgánem zkoumány a se kterými by se v řízení o přestupku řádně nevypořádal. Správní orgán má za to, že zajistil dostatek důkazů k úplnému objasnění věci a v obsahu vyjádření účastníka řízení nespatřuje důvod k zastavení řízení. Vyčíslené množství neoprávněně čerpané podpory uplatněné účastníkem

řízení a uvedené v protokolu o kontrole považuje správní orgán za jednoznačně prokazané.“ Na základě výše uvedeného správní orgán 1. stupně, tak i odvolací správní orgán nesouhlasí s názorem obviněné, že by napadené rozhodnutí „*trpělo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů*“. I tuto námitku tak shledává odvolací správní orgán za nedůvodnou.

K bodu 105 odvolání odvolací správní orgán ve shodě se správním orgánem 1. stupně uvádí, že bere na vědomí a odkazuje na bod 37 na str. 57 napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán konstatuje, že obviněná do dnešního dne nepředložila svá nová zjištění, ohledně dle jejich slov „*skutečného technického stavu FVE v době kolaudace, a to prostřednictvím dokumentace založené ve správním spisu vedeném příslušným stavebním úřadem.*“, která by rozporovala skutková zjištění uvedená v napadeném rozhodnutí. Tuto námitku tudíž považuje odvolací správní orgán za nedůvodnou.

K bodu 106 a 107 odvolání odvolací správní orgán konstatuje, že vyjádření Magistrátu města [redacted] stavebního úřadu ze dne 13. 6. 2023, č. j. PVMU 100999/2023 61, kde je uvedeno: „*V projektové dokumentaci k povolení stavby je uveden počet solárních panelů v počtu 6045 ks. Ve veřejnoprávní smlouvě o provedení stavby ani v kolaudačním souhlasu s užíváním stavby není počet solárních panelů uveden.*“, je naprosto zmatečné – viz str. 7 bod 9) napadeného rozhodnutí, kde se uvádí, že „*kolaudační souhlas s užíváním stavby, vydaný Městským úřadem [redacted] dne 21. 12. 2010 ve výrokové části obsahuje text: „Stavba obsahuje: Stavbu a zařízení tvoří soustavy solárních panelů o celkovém výkonu 990 kW, drátěné oplocení, vnitroareálové rozvody a nová trafostanice“ - viz doklad č. 104 v Licenčním spisu ERÚ.*“ Pro úplnost odvolací správní orgán konstatuje, že předávací protokol stavby (viz doklad č. [redacted] v licenčním spisu ERÚ), obsahuje dokument: *Popis fotovoltaických modulů FVE V[redacted]-D[redacted] I, kde je uvedeno počet kusů: 5.500 (viz doklad č. [redacted] v Licenčním spisu ERÚ) a dále Zpráva o revizi elektrické instalace (viz doklad č. [redacted] v Licenčním spisu ERÚ) uvádí na straně 2 následující: „Celkový instalovaný výkon: 990 kW a na straně 3 uvádí: B1.Popis instalovaného zařízení - napájení: Fotovoltaická výrobní elektrické energie je tvořena 5500 ks fotovoltaických panelů typu LONG ENERGY SLSM-180D (viz doklad č. [redacted] v Licenčním spisu ERÚ).*“

Z výše uvedeného vyplývá DC výkon výroby 0,99000 MW (5 500 ks x 180 Wp) a není v předmětném řízení rozhodující údaj Stavebního úřadu o počtu panelů v přípravné fázi stavby (stavebního povolení), ale naopak jako rozhodný je nepochybně údaj o celkovém výkonu instalovaných panelů na základě skutečného provedení stavby (kolaudačního souhlasu s užíváním stavby).

Výše uvedené argumenty se dají vtáhnout i na bod 107. Odvolací správní orgán tedy nesouhlasí s názorem obviněné, že „*v kolaudačním souhlasu s užíváním stavby FVE ani v příslušné veřejnoprávní smlouvě, kterou byla stavba FVE povolena, není uveden počet instalovaných solárních panelů*“. V kolaudačním souhlasu s užíváním stavby FVE je uvedeno „*Stavbu a zařízení tvoří soustavy solárních panelů o celkovém výkonu 990 kW*“ a tomuto výkonu odpovídá 5 500 ks FV panelů o výkonu 180 Wp. Tento argument odvolací správní orgán jako nedůvodný odmítá.

K bodu 108 odvolání odvolací správní orgán odkáže své odůvodnění na str. 33 bod 51 napadeného rozhodnutí, jelikož se plně ztotožňuje s vyjádřením správního orgánu 1. stupně a vnímá tuto námitku jako nedůvodnou.

K bodu 109 pak odvolací správní orgán opět odkáže na odůvodnění učiněné výše v tomto rozhodnutí k bodu 106 a 107 a pouze zopakuje, že nemá žádné pochybnosti o počtu FV panelů v době kolaudace FVE a opět připomíná, že obviněná nedoložila žádný důkaz, který by kolaudaci s 5 500 ks FV panelů o výkonu 180 Wp vyvracel a odkazuje na body 51 a 52 na str. 33 až 34 napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán závěrem zdůrazňuje, že předmětný situační náčrt stavby FVE neuvádí nikde v textu údaj o počtu FV panelů a ani např. v názvu situačního náčrtu není uveden výkon FVE a nelze mu rozhodně přisuzovat nějakou zásadní vypovídací hodnotu, jak to činí obviněná, která jej povyšuje na výkres odpovídajícímu skutečnému provedení stavby. Jak z rozmístění FV polí, tak z umístění trafostanice jednoznačně vyplývá, že tomu tak ve skutečnosti není. Proto i tenhle argument shledává odvolací správní orgán za zástupný a námitku za nedůvodnou.

U bodu 110 odvolání opět odvolací správní orgán odkáže na své odůvodnění učiněné výše v tomto rozhodnutí u bodu 106, 107 a 109 a dále dodává, že na základě výše uvedeného jednoznačně odmítá názor obviněné, že FVE byla „v době kolaudace tvořena 6.045 kusy těchto solárních panelů“. Z kolaudačního souhlasu vyplývá, že v uvedeném případě stavebník žádnou změnu v počtu FVE panelů stavebnímu úřadu neoznámil a stavební úřad také neshledal nesoulad ve výkonu skutečného provedení stavby FVE o celkovém výkonu 990 kW oproti projektové dokumentaci pro stavební povolení, neboť zřejmě vycházel z revizní zprávy předložené při kolaudaci, ve které byl uveden celkový instalovaný výkon 990 kW. Odvolací správní orgán upozorňuje obviněnou, že SEI nepřísluší hodnotit či rozporovat toto rozhodnutí. Proti kolaudačnímu souhlasu s užíváním stavby, vydaného Městským úřadem [redacted] dne 21. 12. 2010, společnost [redacted] nijak nebrojila. I proto je tento argument lichý a námitka nedůvodná.

K bodu 111 odvolání odvolací správní orgán poznamenává, že se obviněná chybně „domnívá, že stavební úřad patrně v popisu stavby v kolaudačním souhlasu omylem zaměnil hodnotu výkonu instalovaných panelů za jinou hodnotu, např. za výkon střídačů, transformátorů, rezervovaný výkon či jinou hodnotu“. Z textu kolaudačního souhlasu „soustava solárních panelů o celkovém výkonu 990 kW“ je zcela zřejmé, že se jedná o součtový výkon instalovaných FV panelů ve výrobně na DC straně (5 500 ks FVE panelů po 180 Wp). Závěrem odvolací správní orgán konstatuje, že hodnoty nominálního výkonu panelu udávané ve Wp nebo ve W uvedené v napadeném rozhodnutí jsou totožné (nepředstavují různé hodnoty maximálního výkonu FV panelů resp. výkonu FVE). Výrobci FV panelů indexem **p** (peak = maximální) pouze konstatují, že tato hodnota výkonu byla naměřena ve zkušebně při zábleskovém testu, který odpovídá maximálním povoleným hodnotám osvitů pro testování tohoto typu výrobku. Skutečný výkon FV panelu pak závisí na osvitě v dané lokalitě, a proto je tento teoretický špičkový výkon (stanovený laboratorně) rozlišen indexem **p**. I tento argument odvolací správní orgán odmítá.

K bodu 112 odvolání odvolací správní orgán opět odkazuje na své odůvodnění učiněné výše v tomto rozhodnutí u bodu 106, 107 a 109 a dále konstatuje, že s odkazem na výše uvedené, předložené vyjádření stavebního úřadu nikterak nepodporuje tvrzení obviněné „o administrativním pochybení společnosti [redacted] v řízení o udělení Licence [redacted] jakož i o tom, že FVE je již od uvedení do provozu tvořena vyšším počtem solárních panelů, než jaký vyplývá z dokumentace založené ve spisu vedeném ERÚ k žádosti o udělení Licence [redacted]“ (blíže k tomuto odvolací správní orgán odkazuje obviněnou na bod 53 str. 35 napadeného rozhodnutí). I tento argument odvolací správní orgán odmítá.

K bodu 113 odvolání odvolací správní orgán konstatuje, že na základě výše uvedeného a z obsahu spisu předmětného řízení jednoznačně vyplývá přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v souvislosti se zjištěním ohledně technického stavu FVE v době vydání licence [redacted] a tento argument odmítá.

K bodu 114, 115 a 116 odvolání odvolací správní orgán, stejně jako správní orgán 1. stupně, má z listinných důkazů založených ve spise č. 7100900821 za dostatečně prokázáno a bez důvodných pochybností, že se obviněná protiprávních jednání dopustila, jelikož za stěžejní považuje odvolací správní orgán listinné důkazy, které souvisejí s udělenými licencemi a především samotné licence, kde je jednoznačně uvedeno, že byly vydány na instalovaný výkon 0,99000 MW a na počet panelů 5 500 ks. Stěžejní tedy je, jaké materiály obviněná předložila pro vydání licence ERÚ a nikoliv, jaké materiály byly předloženy pro vydání povolení ke stavbě FVE, jelikož tyto materiály nebyly předloženy ERÚ pro vydání licencí. Tuto námitku považuje odvolací správní orgán za nedůvodnou.

K bodu 117 odvolání pak odvolací správní orgán odkáže své odůvodnění na str. 28 až 30 body 30 až 43 napadeného rozhodnutí, jelikož se plně ztotožňuje s vyjádřením správního orgánu 1. stupně a k věci dodá, že v daném případě bylo požádáno o licenci pro výkon 0,99000 MW, který jednoznačně odpovídá součtovému výkonu instalovaných FVE panelů ve výrobně (5 500 ks FVE panelů po 180 Wp), což se shoduje s ustálenou praxi ERÚ při zapisování parametru celkového výkonu výroby elektřiny v příslušné licenci. Z doložených dokladů nelze obviněné prokázat úmysl uvést do žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny nesprávný údaj. To ale nemění nic na skutečnosti, že vědomě či nevědomě podnikala v kontrolované provozně nad rámec udělené licence, a to z výkonu 0,0549 MWp. Tím získala nepřiměřený majetkový prospěch. Její odpovědnost je totiž objektivní a není třeba zkoumat v tomto případě zavinění. Tento argument tedy odvolací správní orgán odmítá.

K bodu ad i)

K bodu 118 odvolací správní orgán nejprve zmíní, že při stanovení výše pokuty vycházel správní orgán 1. stupně z přesvědčení, že výše postihu má působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní osoby podobně podnikající a zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře, aby v něm byla obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byla pro obviněnou likvidační. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tj. represivní a zároveň preventivní. Toho je schopná v případě, že je pro obviněnou natolik významná, že se jí porušení právních povinností nevyplatí a je pro něj dostatečně odstrašující, aby nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany. Odvolací správní orgán nemá za to, že uložená výše pokuty je pro obviněnou likvidační.

K bodu 119 odvolací správní orgán pak dále poznamenává, že tabulky objemů vyrobené elektřiny, na níž byla uplatněna podpora formou zeleného bonusu za rok 2019 a 2020 vyplývá, že obviněná přijala podporu ve výši přesahující 30 mil. Kč za uvedené období, z čehož s ohledem na výši pokuty nevyplývá, že by tato měla být likvidační pro obviněnou. Námitku tudíž pro nedůvodnost odmítá.

K bodu 120 odvolací správní orgán zmiňuje, že obviněná obdržela částku poníženou o odvod z elektřiny ze slunečního záření. Vyčíslené částky neoprávněně získané podpory, tak odpovídají

výši vynaložené podpory vyúčtované operátorem trhu společností OTE a.s. Námitku tudíž pro nedůvodnost odmítá.

K bodům 121 a 122 odvolání odvolací správní orgán uvádí, že, jestliže není obviněná schopná uhradit celou výši pokuty, tak lze ve věci zažádat o splátkový kalendář a rozložit platbu pokuty na splátky podle tohoto splátkového kalendáře. Námitku tudíž pro nedůvodnost odmítá.

K bodu 123 odvolání považuje odvolací správní orgán za bezpředmětný, neboť tento argument nemá s projednávaným případem spojitost, resp. SEI nemá ve své správní praxi posouzení vnitřního výnosového procenta investic do FVE ve vztahu k ukládané pokutě a správnímu trestání obecně a odvolacímu správnímu orgánu ani není zřejmé, proč by takto měl činit. Námitku tudíž pro nedůvodnost odmítá.

K bodu 124 odvolání odvolací správní orgán odkáže na své vyjádření učiněné k bodu 119 výše v tomto rozhodnutí. Námitku tudíž pro nedůvodnost odmítá.

K bodu 125 odvolání odvolací správní orgán dodává, že jestliže obviněná namítá, že má pro ni výše uložené pokuty likvidační charakter, tak toto musí taktéž prokázat relevantními důkazy a ne to pouze tvrdit ve svém odvolání. Jako relevantní důkaz považuje odvolací správní orgán například zprávy o hospodaření společnosti za několik posledních let, ze kterých by vyplývalo, že je společnost v trvalé ztrátě či nepříznivé finanční situaci. Obviněná však takové důkazy nedodala a odvolací správní orgán i s ohledem na snížení výše uložené pokuty, odůvodnění viz dále, považuje tuto změněnou výši pokuty za nelikvidační, a jak se již vyjádřil k bodům 121 a 122, tak si může obviněná sjednat splátkový kalendář.

K bodu 126 odvolání odvolací správní orgán konstatuje, že přitěžující okolností na straně obviněného je skutečnost, že tvrzeným deliktním jednáním poškodila všechny osoby, které „jsou zúčastněné na financování trhu s elektřinou z obnovitelných zdrojů“. Námitka obviněné ve vazbě pouze na „koncové uživatele“ jako „poškozeného“ je tedy irelevantní. Správní orgán 1. stupně v uvedeném odstavci napadeného rozhodnutí nezmiňuje konečné spotřebitele ve smyslu „poškozeného“ dle zákona č. 250/2016 Sb. pro náhrady vzniklé škody, ale hodnotil následky spáchaných přestupků, mezi které je možné zařadit zejména zvýšení zátěže pro konečné spotřebitele elektřiny, kterým se o tuto neoprávněně čerpanou podporu zvýšily náklady na elektrickou energii, neboť tato neoprávněně čerpaná podpora se dílem stala složkou ceny za distribuci elektřiny a dílem byla uhrazena z veřejných prostředků státního rozpočtu, a tato skutečnost je správním orgánem 1. stupně správně považována za přitěžující, protože toto jednání je považováno jako poškození všech osob, které jsou účastněné na financování trhu s elektřinou z obnovitelných zdrojů. Více k tomuto pak odvolací správní orgán odkazuje na str. 40 napadeného rozhodnutí, kdy se s tou argumentací správního orgánu 1. stupně ztotožňuje.

K bodu ad j)

K bodům 127 a 128 odvolání odvolací správní orgán konstatuje, že obviněná neprokázala, že by vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila, a jak správní orgán 1. stupně, tak odvolací správní orgán, má za to, že bylo zajištěno dostatek důkazů k úplnému objasnění věci v rámci správního uvážení, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí o přestupcích.

Nicméně s odkazem na zásadu materiální pravdy, spatřuje odvolací správní orgán rozpor v určení množství vyrobené elektřiny a potažmo pak určení správné výše nepřiměřeného majetkového prospěchu, o který se obviněná obohatila. Při kontrole bylo z měsíčních výkazů

o výrobě elektřiny v kontrolované provozovně a z dokladů o výplatě podpory od společnosti OTE, a.s. zjištěno množství svorkové výroby elektřiny a výše podpory ve formě zeleného bonusu v kontrolovaném období 2019 – 2020. Podílem celkové výroby a počtu instalovaných panelů bylo vypočteno skutečné průměrné množství vyrobené elektřiny z jednoho FV panelu a tato hodnota vynásobena počtem panelů podle dokladů licenčního spisu. Z těchto hodnot pak byla vypočtena výše nepřiměřeného majetkového prospěchu vyúčtovaného obviněnou při nárokování státní podpory za elektřinu vyrobenou z podporovaného OZE.

V rámci odvolacího řízení byla zjištěna z dokladů o výplatě podpory chyba výpočtu správního orgánu 1. stupně v součtu celkové vykázané výroby za rok 2019 i za rok 2020. Tato chyba pak ovlivnila všechny další výpočty v Protokolu i v následném správním řízení.

Dle odvolacího správního orgánu jsou totiž v Protokolu na str. 7 a 8 uvedeny chybně vypočtené údaje, správné údaje jsou dle odvolacího správního orgánu určeny následovně:

Vykázaná svorková výroba za rok 2019: 1188,909 MWh

Vykázaná svorková výroba za rok 2020: 1147,376 MWh

Svorková výroba podle udělené licence v roce 2019 $(1188,909 : 5805) * 5500 = 1126,443$ MWh

Svorková výroba podle udělené licence v roce 2020 $(1147,376 : 5805) * 5500 = 1087,092$ MWh

Rozdíl mezi vykázanou výrobou a vypočtenou výrobou z licencovaného výkonu:

rok 2019: $1188,909 - 1126,443 = 62,466$ MWh

rok 2020: $1147,376 - 1087,092 = 60,284$ MWh

Výše nepřiměřeného majetkového prospěchu:

rok 2019: $62,466 * 13.500 = 843\ 291$ Kč

rok 2020: $60,284 * 13.750 = 828\ 905$ Kč

Dále odvolací správní orgán spatřuje vadu v napadeném rozhodnutí v tom, když správní orgán 1. stupně nerespektoval § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. ve spojení s § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. Zde odvolací správní orgán dodává, že byla správním orgánem 1. stupně překročena horní hranice sazby pokuty, kdy podle uvedených ustanovení předmětných zákonů mohla být správním orgánem 1. stupně uložena pokuta v maximální výši 1.000.000 Kč a tato částka mohla být zvýšena dle § 41 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. v souladu se zásadou asperační na maximální částku 1.500.000 Kč. Jelikož však správní orgán 1. stupně překročil tuto stanovenou maximální horní hranic sazby pokuty, bylo třeba ji upravit do souladu s předmětnými ustanoveními. Proto odvolací správní orgán využil svoji pravomoc, napadené rozhodnutí ve výroku o uložení pokuty změnil, tak, aby výše pokuty byla v souladu se zákonem.

V souladu s výše uvedeným odvolací správní orgán přistoupil ke změně napadeného rozhodnutí, a to především ke snížení výsledné pokuty, aby tato pokuta byla uložena v souladu se zákonem č. 250/2016 Sb. a jeho zásadou absorpce v případě společného řízení ve spojení se zákonem 526/1990 Sb. Výsledná výše pokuty byla s ohledem na § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. ustanovena na maximální částku 1.000.000 Kč s ohledem na to, že nepřiměřený majetkový prospěch za rok 2019 i za rok 2020 byl do 1.000.000 Kč (za rok 2019 činil nepřiměřený majetkový prospěch 843 291,- Kč a za rok 2020 činil nepřiměřený majetkový prospěch 828 905,- Kč). Vzhledem k tomu, že se jednalo o dva přestupky se stejnou horní hranicí sazby výše pokuty, a jelikož byl nepřiměřený majetkový prospěch v roce 2019 vyšší než v roce 2020, byl v souladu se zásadou absorpce ve smyslu v § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. vybrán jako závažnější přestupek právě ten, který byl spáchán v roce 2019. Při posouzení

závažnosti jednání bylo odvolacím správním orgánem, stejně jako správním orgánem 1. stupně v napadeném rozhodnutí, přihlédnuto především k množství neoprávněně vykazované elektřiny, resp. uplatnění podpory formou zeleného bonusu na tuto neoprávněně vykazovanou elektřinu. Obviněná si měla být vědoma toho, že část předmětné FVE nebyla uvedena do provozu ve smyslu bodu č. (1.9.) CR ERÚ 4/2009, neboť na tuto část výroby elektřiny, v rozsahu 0,0549 MW (odpovídající 305 fotovoltaickým panelům navíc), nebyla udělena licence na výrobu elektřiny a pro tuto část výroby elektřiny tak nevzniklo oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů, což vyústilo v to, že obviněná získala za rok 2019 a 2020 neoprávněně přes 1.600.000 Kč, což rozhodně není zanedbatelná částka.

Jako za přitěžující okolnost považuje odvolací správní orgán taktéž tu skutečnost, že tímto obviněnou získaným nepřiměřeným majetkovým prospěchem tato zvýšila náklady na elektrickou energii, neboť jí nárokováná podpora byla hrazena z veřejných prostředků státního rozpočtu a rovněž od konečných spotřebitelů elektřiny v její regulované složce, a toto jednání je považováno jako poškození všech osob, které jsou zúčastněné na financování trhu s elektřinou z obnovitelných zdrojů.

Jelikož se však jedná o první porušení ustanovení zákona č. 526/1990 Sb. obviněnou, nebyla odvolacím správním orgánem využita pravomoc uvedená v § 41 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. a nebyla tudíž v souladu se zásadou asperace zvyšována pokuta nad horní hranici možné výše sazby pokuty, ač s ohledem na celkovou výši nepřiměřeného majetkové prospěchu k tomuto kroku mohlo být odvolacím správním orgánem přistoupeno.

Taktéž byl odvolacím správním orgánem upraven výpočet nepřiměřeného majetkového prospěchu v návaznosti na celkové množství vyrobené elektrické energie v kontrolovaných letech, jelikož tento výpočet byl správním orgánem 1. stupně vypočten chybně, na což ostatně upozornila samotná obviněná ve svém odvolání v bodech 80 až 87 a její námitka byla v této části odvolacím správním orgánem vyhodnocena jako důvodná.

V ostatním se napadené rozhodnutí potvrzuje.

Závěrem lze uzavřít, že odvolací správní orgán postupoval dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., napadené rozhodnutí změnil a ve zbytku potvrdil, tak, jak ukládá § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb.

POUČENÍ

Toto rozhodnutí je konečné a podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. se nelze proti němu odvolat.

Praha 16. února 2024

Ing. Pavel Gebauer
ústřední ředitel
(podepsáno elektronicky)